

Dacă Dumnezeu este cu noi, unde sunt minunile?

Jeffersonville, Indiana, S.U.A.

31 decembrie 1961

Bună seara prietenii mei!

Doresc ca Dumnezeu să vă binecuvânteze.

Pentru o clipă, ne vom pleca capetele pentru rugăciune.

Doamne, în timp ce Ecuatorul se schimbă, și de la ziua cea mai scurtă noi ne apropiem de ziua cea mai lungă, noi Îți mulțumim că am putut să vedem anul 1961. În câteva clipe, ei vor suna clopotele și oamenii vor face gălăgie, anul cel vechi a trecut și un an nou începe. Tată, noi Te rugăm ca Tu să ne ierți păcatele pe care noi le-am săvârșit în anul trecut și, dacă în viața noastră s-a întâmplat ceva bun, atunci Numele Tău să fie laudat pentru aceasta.

Nu noi am fost cei vrednici, ci Tu ai fost Acela, prin Duhul Sfânt, care până la urmă ne-a arătat calea în situația noastră îndărătnică, ca să facem ceva ce te proslăvește pe Tine, Doamne.

Tată, noi Îți mulțumim pentru aceasta și ne rugăm ca Duhul Tău să ne aducă aici de fiecare dată și voia Ta să se întâmple în viața noastră și în seara aceasta, în timp ce stăm aici cu frați din alte biserici și cu păstorii lor, cu fratele Graham și alți frați din diferite părți ale țării, din Utica, Sellersburg, Georgetown etc., suflete scumpe care să ne ajute la serbarea aceasta mare. Ei își iau timp ca să cânte cântări, să facă rugăciuni și să asculte Cuvântul Tău.

Umple fiecare inimă, alungă orice îndoială, ia orice frică de la noi și ia orice oboseală, lasă ca să vină Duhul Sfânt în toate inimile și să se sădească Cuvântul în ele. Noi să fim câmpul în care se poate planta Cuvântul Tău și care va aduce rod în anul viitor. Îngăduie aceasta, Doamne.

Ajută-mă acum, când voi vorbi – sorțul de a vorbi a căzut pe mine –, Te rog ca Tu să ungi cuvintele, ca sub ungerea Duhului Sfânt să apară Cuvântul mult așteptat, ca oamenii care nu Te cunosc să Te cunoască și să Te găsească, iar aceia care Te cunosc, să primească mai multă credință, ca să Te slujească pe Tine.

Ajută vocii mele, căci sunt tare răcit și obosit de la mesajul care a durat timp de patru ore, mesajul de azi dimineață. Ajută-ne pe toți și pregătește-ne pentru adunarea aceasta și pentru cina Domnului care va avea loc la urmă.

Binecuvântează această Biserică și pe păstorul ei, pe fratele nostru Neville, pe responsabili și diaconii ei. Ajută-le ca anul viitor să Te slujească mai bine ca înainte. Eu Îți mulțumesc pentru slujba lor și pentru purtarea lor plăcută. Ei m-au sprijinit când am avut nevoie de ei și în timpul necazului meu; sub călăuzirea Duhului Sfânt, au stat lângă mine și au luat hotărâri, după cum au știut mai bine. Hotărârile lor erau și voia Ta, aceasta s-a legitimat, căci Tu ai binecuvântat hotărârile lor. Rămâi mai departe cu ei, Doamne. Acum, ajută-ne la toți, noi Te rugăm aceasta în Numele Domnului Isus Hristos. Amin.

Dacă Dumnezeu este cu noi, unde sunt atunci toate minunile?

Eu sunt încredințat că voi, care citiți textele, vă veți ruga pentru mine. Eu aș dori ca voi să vă îndreptați atenția voastră, pentru câteva clipe, la textul care îl vom citi din cartea Judecătorilor 6:7-14. Aș dori ca să fiți liniștiți și să ascultați Cuvântul. Se aude bine în rândurile din spate? Da. Bine. Cine veghează asupra microfonului, acela să aibă grijă ca transmisia să se facă bine. Magnefoanele sunt puse în funcție? Bine.

„Când copiii lui Israel au strigat către Domnul din pricina lui Madian, Domnul a trimis copiilor lui Israel un proroc. El le-a zis: „Așa vorbește Domnul, Dumnezeul lui Israel: „Eu v-am scos din Egipt, Eu v-am scos din casa robiei. V-am scăpat din mâna Egiptenilor și din mâna tuturor celor ce vă apăsau; i-am izgonit dinaintea voastră, și v-am dat vouă țara lor. V-am zis: „Eu sunt Domnul, Dumnezeul vostru; să nu vă temeți de dumnezeii Amoriților, în a căror țară locuiți. Dar voi n-ați ascultat glasul Meu.”

Apoi a venit Îngerul Domnului, și S-a așezat sub stejarul din Ofra, care era a lui Ioas, din familia lui Ebiezer. Ghedeon, fiul său, bătea grâul în teasc, ca să-l ascundă de Madian.

Îngerul Domnului i S-a arătat, și i-a zis: „Domnul este cu tine, viteazule!”

Ghedeon I-a zis: „Rogu-te, domnul meu, dacă Domnul este cu noi, pentru ce ni s-au întâmplat toate aceste lucruri? Și unde sunt toate

minunile acelea pe care ni le istorisesc părinții noștri când spun: „Nu ne-a scos oare Domnul din Egipt?” Acum Domnul ne părăsește, și ne dă în mâinile lui Madian!”

Domnul s-a uitat la el, și a zis: „Du-te cu puterea aceasta care o ai, și izbăvește pe Israel din mâna lui Madian; oare nu te trimet Eu?”

Dacă este plăcut Domnului, atunci aș vrea ca să iau textul nostru din versetul 13: Dacă Domnul este cu noi, unde sunt toate minunile?

Nouă ne sunt cunoscuți toți împărații lui Israel, noi știm ce au făcut ei lui Israel (filistenii, madianiții, amoriții și toți ceilalți), care veneau ca lăcustele și mâncau totul ce găseau, și jefuiau țara. Dar ați observat că aceste popoare puteau face acest lucru abia atunci când Israelul se abătea și cădea de la poruncile și rânduielile lui Dumnezeu. Satana nu poate să pună mâna lui pe tine, numai dacă tu te-ai depărtat mai înainte de Dumnezeu. La aceasta trebuie să te gândești de prima dată. Dacă ți se întâmplă ceva, atunci cercetează-te dacă ai fost în credință sau nu! Dacă tu ești în ordine cu Dumnezeu, atunci satana nu te poate vătăma, pentru că tu ești atunci în Hristos.

Cu ani în urmă, Israelul a avut pe prorocița Debora. Ea le-a prorocit și le-a spus ce trebuie ca să facă, și era exact așa. Acolo era Barac, luptătorul cel mare, și ei au cântat cântarea biruinței asupra vrăjmașilor. Dar îndată ce au scăpat de greutate, au căzut iarăși în pasul lor cel vechi.

Oare nu este acesta tabloul bisericii de astăzi? Abia au ieșit dintr-o încurcătură și greutate și intră în alta. Dar timpul de acțiune a venit, în care trebuie să înceteze de-a se juca de-a biserica și religia. Dumnezeu cere o oprire, noi nu putem să ne jucăm mai departe de-a biserica și religia. Noi trebuie să intrăm în lucrare.

Eu cred că același Dumnezeu va pune acest gând poporului în inimă, în seara aceasta, ca jocul de-a biserica și religia, care fac să apară drepte, să se termine. Acum este timpul de a acționa.

Ceea ce am spus eu azi dimineață despre nașterea din nou și cum se ajunge acolo va pătrunde, desigur, mai departe în inimile voastre. Acum a venit timpul ca să faceți ceea ce ați recunoscut ca adevărat. Voi nu puteți să propășiți în credință dacă nu știți prima dată ce trebuie să faceți. Înainte de a putea crede în ceva, trebuie prima dată să știți ce faceți. (Să se citească pentru tema aceasta, din tema: „EL se îngrijește,

te îngrijești și tu?” paragraf 62, pag. 222)

Nu demult, după ce s-a întâmplat o minune, spunea un medic cunoscut către mine: „Predicatorule, nu crezi că același lucru se va face, dacă ai spune oamenilor ca ei să se atingă de un pom sau de un stâlp, ca ei să fie vindecați?” Eu i-am spus: „Nu, domnul meu, nu este posibil ca să crezi în atingerea de vreun pom sau de un stâlp.”

A crede nu este ceva nestatornic, credința trebuie să fie zidită pe o realitate dovedită. Voi trebuie să știți ceva despre chestiunea aceea în care vreți să credeți, înainte de a putea crede în aceasta! Prima dată, noi trebuie să știm cum și care este voia lui Dumnezeu, și noi trebuie să cunoaștem planul lui Dumnezeu, trebuie să știm cum trebuie să ne apropiem prin acest plan al lui Dumnezeu și apoi putem să mergem cu îndrăzneală la tronul Lui de îndurare și să pretindem ce ni s-a promis prin acest plan.

Israelul s-a jucat cu poruncile lui Dumnezeu și totuși, când au strigat către El, Dumnezeu i-a eliberat, dar îndată ce au scăpat de greutate, ei au mers imediat înapoi la lucrurile din lume, în loc să se fi dus mai departe și să-L slujească pe Dumnezeu, după ce au văzut mâna Lui puternică. Și așa a venit timpul în care El a strigat din nou către ei un „STOP. Și așa trebuia să fie și atunci și acum.

Eu cred că timpul pentru un „STOP” a venit acum. Oamenii au sucit Cuvântul lui Dumnezeu în așa fel ca să se potrivească la orice organizație lumească, la orice plan pe care l-a avut un oarecare om. Dar a venit timpul în care trebuie strigat: „STOP!”. Terminați cu jocul de-a biserica și religia!

Astăzi, oamenii spun: „Dacă ai Duh suficient ca să joci în Duh, ca să vezi lumini, ca să ai un simț care fuge în jos pe spatele tău și dacă te scutură, atunci ai totul.” Natural, atunci aveți ceva, dar abia când văd eu roada voastră crescută, aș vrea ca să vă spun ce ați avut atunci.

Așa cum am spus și azi dimineață, voi nu puteți să pretindeți ca un copil nou născut să fie deja un bărbat mare. El trebuie ca să crească pentru a ajunge un bărbat mare. Și noi trebuie să creștem la statura de om mare în Hristos, la o deplină etate a unui bărbat.

Nu se poate ca cineva să se pocăiască în seara aceasta și mâine ca să meargă să predice Evanghelia. Noi trebuie să creștem la vârsta matură înăuntru, în chipul lui Hristos.

Deci, noi vedem că Dumnezeu dă poporului Său întotdeauna un proroc, cu cuvântul adevărat, când ei se găsesc în greutăți și departe de adevăr, ca să-i scoată afară la lumină și adevăr. Niciodată nu a existat un timp în care Dumnezeu să nu fi trimis Cuvântul Său, când poporul se afla în astfel de stare. Și, după cum știm, Cuvântul vine la prooroci. Voi puteți să cercetați aceasta și să vedeți dacă corespunde cu Cuvântul. Și, dacă corespunde, prin aceasta Cuvântul lui Dumnezeu devine viu.

În timpul de față, mulți spun: „Acesta este prorocul bisericii noastre, și celălalt este prorocul bisericii noastre.” Dar, dacă acești doi stau contrar unul față de celălalt, atunci ceva nu corespunde.

Noi trebuie ca toți să avem același fel de vorbire despre un lucru sau o lucrare, atunci nu putem fi în contradicție, ci numai în acord cu Cuvântul. Biblia spune: „Dacă mărturia cuiva nu este în concordanță cu cuvântul profeților, atunci nu există viață în ei.” Asta este adevărat. Trebuie să fie în concordanță cu Cuvântul.

Întotdeauna, în orice vreme și în orice caz, Dumnezeu trimite oamenilor un slujitor adevărat, un proroc adevărat, care va aduce Cuvântul adevărat al lui Dumnezeu, și Cuvântul lui Dumnezeu eliberează oamenii întotdeauna.

După cum am citit în textul nostru, am văzut că Israelul s-a abătut de la Dumnezeu și a mers înapoi în lume. Și în timpul acela, acolo se ivește deodată, din nimic, un proroc. El nici nu-și face cunoscut numele lui. Prorocul nu a fost interesat să-și facă cunoscut numele lui. El a fost interesat numai de un lucru, și anume că Dumnezeu l-a uns pe el cu un mesaj prin care el chema pe oameni la pocăință. El conducea pe oameni la pricepere și le spunea că Dumnezeul lor ar fi un Dumnezeu puternic, al eliberării, și care face minuni, un Dumnezeu care i-a smuls din mâna Egiptului și a deschis Marea Roșie pentru a putea trece, un Dumnezeu care i-a hrănit în pustie, și poate să le dea țări pe care El le-a luat de la alții. Amin!

Prorocul nu se interesa dacă denumirile ar fi de acord cu ce va spune el, sau vreun episcop sau arhiepiscop (sau președinte etc.). Acesta era un proroc adevărat, el era uns, și pentru oamenii aceia, el era vocea lui Dumnezeu, el spunea că trebuie să fie așa, pentru că ei sunt în greutăți.

Madianiții, amoriții și toți ceilalți, pătrunzând în țara lor, au

consumat totul. Vrăjmașul i-a provocat, și la provocarea aceasta, ei trebuiau să se opună; armata lor, preoții lor și bisericile lor nu puteau să facă aceasta. A trebuit să vină Cuvântul lui Dumnezeu ca să întâmpine provocarea aceasta.

Și astăzi, vrăjmașul spune și caută să vorbească, că zilele minunilor au trecut, că n-ar mai exista botezul cu Duhul Sfânt, că este vorba numai de niște izbucniri ale simțului etc. Deci, vrăjmașul face provocarea, și acestei provocări trebuie să te opui, mai ales în timpul acesta, în care confesiunile cheamă pe oameni dintr-o organizație în cealaltă, unde femeile își taie părul, umblă în pantaloni și fac multe lucruri neîngăduite; la fel și bărbații trăiesc cum le place lor, chiar dacă ei sunt păstori sau diaconi, numai să aibă un titlu de doctor, sau un predicator văzut și vestit.

Pentru a ne putea opune provocării acestui timp, noi trebuie să posedăm ceea ce se cere, și acesta este Cuvântul.

Domnul Isus nu a spus niciodată că noi avem nevoie de un oarecare titlu. Condiția făgăduinței dată de Domnul Isus suna astfel: „*Așteptați în Ierusalim până veți fi umpluți cu putere de sus, atunci voi îmi veți fi martori...*” Cu această putere vom putea întâmpina provocarea. Cu aceasta a putut fi întâmpinat vrăjmașul în zilele acelea, cu aceasta putem întâmpina și ne putem apăra, împotriva provocării vrăjmașului, și astăzi.

Aș vrea ca să observați ceva în textul nostru: la versetele de la 1 la 7, vedem cum oamenii se abat, apoi, în versetele de la 7 la 10, vedem cum se ivește prorocul, care aduce rețeta salvării.

Vedeți, noi nu știm de unde venea prorocul. Nicăieri nu stă scris că el ar fi fost un timp anumit un fariseu, care ar fi fost un timp predicator. Nicăieri nu se spune ceva despre originea lui. Profeții se ridică din nimic.

Observați pe Ilie, el era ultimul din rândul profeților mari, el era al șaselea. Noi nu știm nimic despre trecutul lui, nu știm în ce școală a umblat el și din ce familie se trage el, singurul lucru pe care-l știm noi despre el este realitatea aceea că Dumnezeu era cu el. El s-a arătat și a dispărut tainic, așa cum a și venit. El a venit din pustie, din nimic, pe urmă a mers înapoi în pustie și a fost luat într-un car, într-o furtună, sus, și apoi, într-o flacăra de foc, el s-a înălțat la cer, undeva în prezența lui

Dumnezeu. El a fost un bărbat al lui Dumnezeu.

Și în textul nostru s-a ridicat un profet pentru ceasul acela, care le dădea Cuvântul Domnului. Gândiți-vă că prorocul niciodată nu le va aduce o teologie omenească. El spunea: „Așa vorbește Domnul! EU sunt Domnul, care v-am scos din Egipt, prin mâna Mea puternică și puterea Mea.”

Eu pot să-mi închipui cum sta Ghedeon acolo și-L asculta pe Îngerul Domnului: „EU sunt Dumnezeul acela care a făcut acele lucruri minunate pentru voi, și totuși nu ați urmat rânduielile Mele, voi niciodată nu ați ascultat.”

Aș vrea ca să mai observați ceva, ceea ce vă va întări. Îndată, după ce a adus prorocul mesajul, Domnul s-a arătat sub un pom, și urma, după mesaj, ca să facă eliberarea.

Oh, noi trăim într-un timp minunat!

Ce s-a întâmplat după ce a dispărut prorocul de la orizont? Domnul s-a arătat înaintea lor. Abia a plecat Ioan, și a venit Domnul Isus. Este foarte ciudat cum lucrează Dumnezeu, dar El lucrează în felul acesta. EL lucrează într-un mod tainic.

Noi citim aici în Scriptură cum Ghedeon se ascundea și bătea grâul în teasc, ca să-l ascundă dinaintea madianiților și filistenilor, și să-l pună la un loc asigurat. El și tatăl său treierau în ascuns hrana lor pentru iarnă, ca vrăjmașul să nu o găsească, căci ei veneau ca lăcustele și jefuiau și luau totul.

Așa face satana! Dacă undeva a început o biserică mică și o vreme totul merge bine, dar când totul este în ordine, se amestecă un oarecare înșelător, în grupul acela, și îi rupe în bucăți. Câți dintre voi, predicatorii, știu că acesta este adevărul? Să știți acum că așa este. El încearcă ca să smulgă bărbatului acela biserica din mână. Vedeți, acesta este satana, care intră ca lăcustele, ca să ia ce a fost dat.

Desigur, Ghedeon a fost un bărbat conform Scripturii, când i-a spus Îngerul Domnului cele relatate, conform cuvântului care l-am citit.

Și, dacă ați observat în versetul 14, nu este vorba că Îngerul Domnului a spus, ci Domnul (Iahveh) s-a întors spre el. Nu era un înger, era Dumnezeu. O teofanie într-un om, în forma unui bărbat, cum i s-a arătat lui Avraam acolo în pustie, la stejarii lui Mamre. EL arăta ca un bărbat. Și fiindcă El era un mesager, El era Îngerul Domnului. Când

El i s-a arătat lui Ghedeon, i-a spus: „Domnul este cu tine, viteazule!”, și îi spunea că împreună cu el va elibera Israelul.” Și Ghedeon i-a pus întrebarea aceea , pentru că el era un bărbat al Scripturii. Acesta este tipul unui bărbat la care vine Dumnezeu, un bărbat care știe despre ce este vorba. Ghedeon i-a zis: „Dacă Dumnezeu este cu noi, și ești trimisul Lui, unde sunt toate minunile despre care au vorbit profeții?” El știa că minunile trebuie să fie întotdeauna acolo unde se află Dumnezeu. El știa că oriunde ar fi Dumnezeu, acolo trebuie să fie și minunile.

Cum puteți să așteptați astăzi, ca Dumnezeu să lucreze între oamenii care nici măcar nu cred în minuni? Cum ar putea să fie aceasta?

Și El îl numea „viteazule”; cu tine voi elibera Israelul! Deci, El se arăta așa cum ar sta un bărbat acolo – și era chiar un bărbat. Și Ghedeon îl privea și-i spunea: „Acum, Domnul meu, dacă Dumnezeu este cu noi, pentru ce suntem atunci în greutăți? Și unde sunt lucrările pe care Dumnezeu obișnuia să le facă?”

Deci, aceasta este o metodă bună, ca să cercetezi dacă mesagerul este corect sau nu, sau dacă el are numai o formă de evlavie, și tăgăduiește puterea de care este nevoie ca să se facă minuni. Dacă el este un trimis al lui Dumnezeu, atunci el va vorbi despre tot ce este necesar, și va putea să aducă puterea la suprafață, ca să arate că Dumnezeu, despre care vorbește el, este cu el și în el. Amin!

Observați cât era Ghedeon de conformat Cuvântului. Cu alte cuvinte, el spunea: „Noi știm că Dumnezeu este un Dumnezeu care face lucruri mari și, dacă El este pentru noi și cu noi, și dacă El este Același ieri, azi și în veci , unde pot eu atunci să văd minunile Lui, să văd pe Același Dumnezeu în lucrare? Unde este El atunci, dacă este cu noi?”

Viteazul acela putea să se refere la Scripturile cele vechi, el știa că în ele este adevărul, el știa că Dumnezeu este o ființă supranaturală. Și oriunde este o ființă supranaturală, acolo se vor face semne supranaturale, căci ceea ce este supranatural este în El. Voi, pur și simplu, nu puteți să despărțiți aceasta de la El.

Cum ați putea să stați în vânt, fără ca vântul să vă sufle în față? Cum ați putea să intrați în apă, fără ca să vă udați? Apa are proprietatea de a uda. Aceasta este proprietatea chimică a apei și, dacă voi intrați în apă, vă veți uda. Așa este. Tot așa, dacă voi sunteți și mergeți în

prezența lui Dumnezeu, atunci trebuie să vă urmeze semne supranaturale, o lucrare supranaturală a unui Dumnezeu supranatural.

Din motivul acesta spunea Ghedeon: „Unde este lucrarea aceea, unde sunt minunile acelea, dacă Dumnezeu este cu noi?”

Glorie! (Fratele Branham bate din palme.)

Aceasta este. Vedeți, unde este Dumnezeu, acolo este și semnul Lui! Și Ghedeon, conform Cuvântului, spunea: „Unde sunt acele lucrări?” Cu alte cuvinte, am putea spune așa: „Eu sunt acum aproape de 50 de ani. Eu am auzit cum prorocii vorbeau despre un Dumnezeu care va face minuni. Și eu m-am dus la biserică și am crezut pe predicatori, eu cred și pe proroci și cred și Cuvântul scris în toate sururile Cărilor, unde citeam că ceva se întâmplă, dacă Dumnezeu vine în poporul Său. Și Ghedeon nu știa cine este bărbatul acela. Dar el știa una: „Acum, dacă Dumnezeu este cu noi, unde sunt atunci minunile Lui? Noi am vrea ca să le vedem!”

Acolo unde este Dumnezeu, acolo este și semnul lui Dumnezeu. Dacă El este în oamenii Săi, atunci ei vor vedea semnele Lui. Exact așa este. Aceasta era întrebarea care mișca pe Ghedeon. „Da, unde este acum Dumnezeu? Dacă este un Dumnezeu aici și dacă este cu noi, atunci eu aș vrea ca să văd semnul Lui. Nouă ni s-a spus că El le va aduce la suprafață. Și dacă acum, în fața mea, este așa o sarcină...”

Despre bărbatul acela care vorbea cu Ghedeon, Biblia spune în Judecători 6 că El ținea un toiag în mână – citiți tot capitolul 6 și veți vedea.

Întrebarea lui Ghedeon: „Dacă Dumnezeu este cu noi, atunci unde sunt minunile și lucrurile supranaturale?”, s-ar putea pune și astăzi în bisericile noastre.

Unde este acel Dumnezeu care trăia odată? A murit El, este El ocupat sau este undeva în vreo călătorie?

Nu, domnul meu! El este Același ieri, azi și în veci. Și dacă noi spunem că aparținem lui Dumnezeu, atunci lăsați-ne să vedem unde este Dumnezeu, să vedem semnele lui Dumnezeu și cum se mișcă Dumnezeu între noi.

Noi am vrea ca să vedem cum se nasc suflete în Împărăția lui Dumnezeu. Noi am vrea ca să vedem cum vine viața în ordine. Noi am vrea ca să vedem cum se fac lucrările Lui cele mari, la cei bolnavi,

șchiopi și orbi, și să vedem pe Dumnezeu în mijlocul nostru.

Acum, dacă Dumnezeu este cu noi și în oamenii Săi, atunci ei trebuie să facă pur și simplu aceleași lucruri , pe care le-a făcut Dumnezeu; ei nu pot altfel, căci nu oamenii lucrează, ci Dumnezeu în oameni.

Dacă acel om păcătuiește, atunci Dumnezeu nu este acolo, căci noi știm că Dumnezeu nu are de a face nimic cu păcatul. Pentru aceasta vă voi da imediat un verset din Scriptură.

Când a fost Domnul Isus pe pământ, fariseii Îi spuneau: „Tu, care ești un om, te faci Dumnezeu.” Atunci când Isus a vindecat pe bărbatul acela olog și i-a spus: „Păcatele îți sunt iertate!”, ei ar fi spus: „Un moment, băiete, tu care ești un om vrei să ierți păcatele?” Și Isus le spunea: *„Pentru ce aveți astfel de gânduri în inimile voastre? Ce este mai lesne: a zice slăbănogului. „Păcatele îți sunt iertate”, ori a zice: „Scoală-te, ridică-ți patul, și umblă”?*

Dar, ca să știți că Fiul omului are putere pe pământ să ierte păcatele, „Ție îți poruncesc”, a zis El slăbănogului, - „scoală-te, ridică-ți patul, și du-te acasă.”

Deci, Isus a vorbit acelui bărbat bolnav, care s-a ridicat și a plecat. Și fariseii Îi puneau din nou întrebări, iar Isus spunea: *„Dacă nu Mă credeți pe Mine, credeți măcar semnele pe care le fac.”* Iudeilor li s-a spus că va veni un proroc ca Moise și că Acela va fi Mesia, de El să ascultați! Și Isus le spunea: *„Dacă Eu nu fac lucrările Tatălui Meu, atunci să nu Mă credeți (atunci Eu sunt pe dos, fals), dar dacă fac lucrările Tatălui meu și voi nu Mă credeți, atunci credeți măcar lucrările ce le fac.”*

Ce scop au lucrările? Ele vă spun cine sunt Eu, ele mărturisesc despre Mine, ele sunt martorii Mei. Ele nu sunt niște scrisori ale prezbiterienilor sau ale penticostalilor. Lucrările pe care le fac Eu sunt semnele lui Dumnezeu, semnele lui Mesia, ele sunt acelea care mărturisesc despre Mine.

Domnul Isus spune în Ioan 14:12 : *„Adevărat, adevărat vă spun, că, cine crede în Mine, va face și el lucrările pe care le fac Eu; ba încă va face altele și mai mari decât acestea...”* Amin!

Ce s-a întâmplat atunci, fraților?

„Dacă Dumnezeu este cu noi și pentru noi, unde sunt atunci toate

minunile Sale?” Înseamnă că undeva nu este ceva în ordine! Da, așa este!

Isus spunea: „Dacă nu puteți să Mă credeți pe Mine, fiți atenți ce depune mărturie pentru Mine, lucrările mărturisesc despre Mine. Domnul Dumnezeu vostru spunea că va trimite un proroc ca Moise, cine nu va asculta de El, acela va fi depărtat de popor.

Mesia va avea un semn care Îl va urma. Dacă semnul lui Mesia nu mă urmează, atunci să nu Mă credeți. Dar dacă semnele lui Mesia mărturisesc despre Mine, atunci să credeți semnele. Chiar dacă vă gândiți că Eu sunt pe dos, totuși semnele sunt corecte.”

Aceasta era ce a vrut Ghedeon ca să vadă.

Oh, dacă este aici un Dumnezeu cu noi, am vrea ca să vedem semnele Lui, semnul că El este același Dumnezeu. Ce făcea Dumnezeu atunci?

Ghedeon spunea: „Așteaptă puțin, eu voi aduce o jertfă.” Și el s-a dus și a luat un animal, și l-a fiert, și l-a adus cu pâine și l-a așezat jos; iar Îngerul spunea: „Eu voi aștepta aici și voi dovedi toate lucrurile.”, și spunea lui Ghedeon: „Tu vei înțelege acum totul, prin acele lucrări pe care Eu le voi face. Aceasta va fi dovada.”

Ca o jertfă de băutură, Ghedeon golea zeama pe pământ, și ca o jertfă de mâncare, el lua pâinea și carnea și o pune pe stânca pe care el a treierat grâul. Îngerul Domnului a întins vârful toiagului, pe care îl avea în mână, și a atins carnea și azimile; atunci s-a ridicat din stâncă un foc care a mistuit carnea și azimile.

Ce s-a întâmplat acolo?

Îngerul Domnului l-a dus pe Ghedeon înapoi la Scriptură și El dovedea că El este același Dumnezeu, care a fost și cu Ilie pe muntele Carmel. Este același lucru despre care am vorbit și azi dimineață.

Ce se întâmplă dacă tu îți depui sufletul tău pe altarul de aramă al judecății?

El este același Dumnezeu. EL va primi jertfa ta, dacă tu ai jertfit-o prin sinceritate pe altar, atunci El va mistui jertfa ta, și lumea te va părăsi apoi.

Dacă Tu ești Dumnezeu și ești același Dumnezeu al Bibliei, despre care au povestit părinții noștri, atunci eu aș vrea ca să văd cum faci Tu o minune, ca să știu că m-am întâlnit cu Dumnezeu.

Eu pot să vă spun următoarele: „Dacă Dumnezeu este încă același Dumnezeu, care a fost și în vechime, atunci tu nu ai voie să te duci acolo într-o adunare, ca să strângi mâinile unui predicator, atunci n-ai voie ca să-ți scrii numele tău într-un registru. Aceste lucruri sunt clare, eu nu vreau ca să spun ceva împotriva cuiva. Dar dacă voi mergeți înapoi, făcându-vă o cerere, sunteți luați în primire și deveniți un membru al bisericii. Voi ajungeți acolo dintr-o mânie sau ambiție. Și, deodată, acolo vedeți ceva pe dos. Atunci fugiți într-o altă biserică. De ce? Pentru că voi de la început nu ați făcut acest lucru corect și după Cuvânt.

Dacă Dumnezeu mai este încă același Dumnezeu, depuneți sufletul vostru plin de păcate pe altar, și El vă va atinge cu Cuvântul Său și cu puterea Lui, atunci lumea vă va părăsi și voi veți deveni o făptură nouă.

EL a fost Dumnezeuul Vechiului Testament, El a fost Dumnezeul Noului Testament, El este și astăzi același Dumnezeu și rămâne în veci neschimbător. Amin!

Noi am văzut că, printr-o ființă supranaturală, s-a făcut o lucrare supranaturală.

Și acum, voi știți în adâncul inimii voastre, dacă odată ați băut, fumat sau mințit etc.; și dacă voi, femei, ați iubit lumea și știți că așa trebuie să vă rujați, să vă tăiați părul etc., și acum nu le mai faceți, atunci veți constata că ceva s-a întâmplat în viața voastră și că nici un diavol nu ar putea să vă ducă până acolo ca să faceți iarăși acele lucruri. Ceva s-a întâmplat, ceva ce a făcut un Dumnezeu al minunilor!

Ce a făcut El? El a schimbat inima ta rea și a schimbat natura ta. Un Cuvânt supranatural de la un Dumnezeu supranatural a transformat o ființă a timpului deșertăciunii și morții, într-o ființă a veșniciei și a vieții. Amin!

El a scos lumea afară din tine, și în schimb a pus pe Hristos în tine, - Hristos, nădejdea slavei -, și tu ești umplut cu Duhul Sfânt și pregătit ca să te întâlnești cu El.

Se pune astăzi întrebarea: dacă Dumnezeu este același Dumnezeu, unde sunt atunci toate minunile Lui? Dacă Dumnezeu este în biserică metodistă, pentru ce poartă atunci toate femeile părul tăiat scurt și pantalonii? Dacă Dumnezeu este în biserică baptistă, pentru ce fumează

și beau mulți predicatori?

Știți de ce? Pentru că ei încă tăgăduiesc puterea lui Dumnezeu și că El mai vindecă bolnavi, înviază morți, mai vorbește în limbi și le tălmățește.

Pentru ce tăgăduiesc ei aceste lucruri, dacă Dumnezeuul Vechiului Testament și Dumnezeuul Noului Testament este încă același Dumnezeu?

Dacă Dumnezeuul Noului Testament, Duhul Sfânt, este încă Dumnezeuul acela pe care îl susțin bisericele penticostale, pentru ce ei nu rup iarăși zidurile de despărțire, pentru ce ei nu devin creștini născuți din nou, pentru ce ei nu termină cearta între ei? Așa este astăzi; abia vorbesc unul cu celălalt. Vedeți? Jertfa nu s-a mistuit. Ei sunt mulțumiți cu mișcărilor lor de simț.

Oamenii au avut în toate veacurile evenimente de simț, cu privire la închinarea la idoli. Dar Dumnezeuul Biblic este același Dumnezeu, și El poate arde afară din voi lumea și toate lucrurile rele. EL ne face ființe noi în Hristos. Da! Isus spunea: „Acele lucruri mărturisesc despre Mine și dovedesc despre Mine.”

Noi astăzi avem toate problemele și greutățile, deoarece încă mai avem deosebiri religioase, certuri, neînțelegeri, popularitate, și dracii din lume ne fac orbi pentru adevărul real al lui Dumnezeu. Acesta este adevărul.

Mulți oameni au fost înșelați în ceea ce privește primirea Duhului Sfânt. Cum am mai spus și mai înainte, astăzi sunt diferite învățăături, ca de exemplu: „Haina lui Ilie”, „Fiii lui Dumnezeu manifestați”, și toate celelalte crezuri în care oamenii cad orbiți și se iau după anumite simțuri, și apoi devin indiferenți, nerăbdători, certăreți și închipuiți. Acesta nu mai este Duhul lui Dumnezeu. Și ei se duc mai departe fără ordine, și nu știu ce înseamnă rânduiala în biserică și cum trebuie să se poarte în casa lui Dumnezeu. Ei nu au nici o dorință, nici un curaj și nici un simț față de Dumnezeu. Singurul lucru ce-l au în gândirea lor este „biserica lor”. Aceasta arată că ei au un duh de biserică, dar pretind că au și pe Duhul Sfânt. Dar Duhul Sfânt scutură toate aceste lucruri afară din voi; El arde toate lucrurile rele.

Vedeți, ei totuși spun: „Unde este El atunci? Căci și noi avem un drept în El.”

Vedeți, chiar dacă norii atârnă în fața soarelui, el tot mai lucește, deși noi nu putem să vedem soarele din cauza norilor. Dacă voi vă scăpați de nori, atunci soarele va străluci. Amin!

Frate, depărtează-te de la păcatele tale, de îndoielile tale, de enervările tale etc., și soarele va străluci.

Soarele a strălucit din ziua de Rusale. Duhul Sfânt este și astăzi tot așa de puternic cum a fost El întotdeauna. Dar confesiunile noastre de astăzi au făcut ca Cuvântul să fie fără putere. Ei spun: „Aceste lucruri sunt pentru un alt timp sau asta va mai veni în Împărăția de o mie de ani, vindecări dumnezeiești etc., sau asta a fost numai pe timpul apostolilor.”

Cum ar putea Dumnezeu să fie același ieri, azi și în veci, dacă vindecări dumnezeiești nu mai sunt? Credința care a fost dată sfinților odată pentru totdeauna mai există, slujbele care au fost rânduite în biserică mai sunt, ca: apostoli, proroci, evangheliști, învățători și păstori, ca o dovadă că Evanghelia mai trăiește. Și Dumnezeu trimite slujbele în mijlocul nostru, și noi le întoarcem spatele și le refuzăm. Dumnezeu nu face greșeli, oamenii sunt cei care fac greșeli.

Unde sunt apoi, între noi, minunile?

Alungă norii la o parte, căci soarele strălucește totdeauna. Dacă îndoielile au trecut și lucrurile au fost puse în ordine, atunci minunile vor apărea așa cum apare soarele când trec norii.

Prin porunca lui Dumnezeu, soarele strălucește în fiecare zi. El stă acolo, căci Dumnezeu i-a poruncit să stea acolo. Desigur, voi nu îl puteți vedea întotdeauna, deoarece câteodată este acoperit de nori sau ceață. Dar el este întotdeauna acolo.

Și dacă tu astăzi vrei să vezi minunile lui Dumnezeu, atunci trebuie să dai la o parte îndoielile tale, dogmele tale, părerile tale, confesiunile tale, și apoi soarele neprihănirii, Duhul Sfânt, va străluci peste tine, de la sine. Acesta este Cuvântul lui Dumnezeu scris. El este Același ieri, azi și în veci.

Atât timp cât El trebuie să fie același, atât timp cât El este acolo, unde sunt minunile? Ce împiedică minunile?

Dumnezeu a trimis pe Hristos, și Hristos trăiește în veci. EL a spus: „Unde sunt doi sau trei în Numele Meu, și Eu sunt în mijlocul lor. Iată că Eu sunt cu voi în toate zilele, până la sfârșitul veacului.” Acolo

deci este El; asta este promisiunea Lui. Amin!

Ce s-a întâmplat atunci cu noi?

Noi am lăsat asupra noastră norii îndoielilor, ai lăcomiei, ai egoismului, ai poftelor, ai denominațiilor și alte lucruri; acești nori ne despart de Cuvântul lui Dumnezeu.

Ei spun că așa ceva ar fi pentru un alt timp; ei tăgăduiesc botezul Duhului Sfânt, tăgăduiesc botezul biblic din Matei 28:19, în Numele Tatălui și al Fiului și al Duhului Sfânt, acesta fiind singurul botez biblic (Efeseni 4:5), care l-au practicat toți apostolii, după cum este scris în: Faptele apostolilor: 2:38-39; 8:16; 10:48; 19:1-6; Romani 6:3-5; Galateni 3:27; Coloseni 3:17 etc.ki

Ei aduc în biserică alte lucruri care nu sunt după Cuvânt, și așa dogmele lor îi despart de la Cuvântul Scripturii.

Dar este interesant că, față de toate aceste lucruri, față de denominații și dogme, Scriptura totuși rămâne aceeași. Biblia a biruit toate furtunile. De ce? Pentru că Dumnezeu a hotărât ca să judece pe toți oamenii după ea. Biblia este Cuvântul, și Cuvântul este Hristos, și toți vor fi judecați prin acest Cuvânt.

Ce se întâmplă dacă tu îndepărtezi norii? Imediat apare soarele aici. Aceasta este totul ce trebuie să faci astăzi. Să nu spui: „Oh, Isuse, vino și vindecă-mă!”, „Oh, Isuse, dă-mi Duhul Sfânt!”

Nu! Îndepărtează pur și simplu norii. EL este deja acolo. EL a venit în urmă cu 1950 de ani, și El încă mai este aici. EL va fi întotdeauna și acolo și aici. EL este nemărginit și Atotputernic: „Eu trăiesc în veci.”

Înainte de a fi putut vedea Ghedeon și toți ceilalți minunile lui Dumnezeu, ei trebuie ca să împlinească o condiție. Ca tu să vezi minunile și puterea lui Dumnezeu, trebuie ca să dai crezare Cuvântului lui Dumnezeu care vine de la proroc. Înainte ca ei să vadă minunile, ei trebuiau să împlinească ce a spus prorocul. Și noi, înainte ca să putem vedea minunile lui Dumnezeu, trebuie să împlinim ce au spus profețiile. Biblia este profetul nostru. Și Biblia spune: Maleahi 4:5-6 *„Iată, vă voi trimite pe prorocul Ilie, înainte de a veni ziua Domnului, ziua aceea mare și înfricoșată. El va întoarce...inima copiilor spre părinții lor...”*

Dacă un bărbat se numește prorocul lui Dumnezeu, ori prorocul bapțiștilor ori al penticostalilor sau al altcuiva, dacă el nu trăiește acest

Cuvânt din Biblie, atunci el nu este un proroc. Totuși, poate să i se zică proroc, dar un proroc mincinos sau fals. Prorocul adevărat vorbește despre Cuvântul adevărat, și el arată că Dumnezeu este Același, cu aceeași putere. Deci, oamenii trebuie să creadă cuvântul prorocului și apoi să-l împlinească, înainte de a vedea minunile lui Dumnezeu.

Nici astăzi nu puteți umbla cu o mască falsă și să spuneți: „Isus Hristos nu este Același care a fost ieri; zilele minunilor au trecut și nu există un botez adevărat al Duhului Sfânt”, și apoi să așteptați ca să vedeți minunile lui Dumnezeu.

Voi trebuie să ascultați mai întâi Cuvântul și, dacă voi urmați Cuvântul și-L împliniți, atunci Dumnezeu se va îngriji de restul.

Dacă voi ați putea șterge toți norii voștri, atunci voi ați vedea că soarele este deja acolo. Nouă ni s-a spus că soarele nu se mișcă și că el rămâne în același loc.

Și Hristos rămâne Același. Noi ne depărtăm de El, dar El rămâne. Acesta este adevărul. Tu trebuie numai să te întorci și să-L privești pe El, și atunci vei vedea ce se întâmplă. Privește-L pe El în față, nu biserica ta, dogma ta sau un titlu, ci privește-L pe Hristos în față și întâlnește-L pe El. Să nu privești o școală teologică, ci privește Cuvântul, și Cuvântul este Hristos.

Ascultați Cuvântul! Oamenii din toate timpurile trebuie să asculte Cuvântul, și noi, cei de astăzi, trebuie să ascultăm Cuvântul. Dacă ați luat cunoștință de aceste lucruri, bucuși, eu mi-am notat un verset unde spune: *„Dacă rămâneți în Mine și Cuvintele Mele rămân în voi, cereți ce vreți și vi se va da.”*

Vedeți, dacă Cuvântul lui Dumnezeu este în noi și noi rămânem în El, atunci El vorbește pentru Sine. Cereți ce veți vrea și vi se va da.

Nu astăzi una și mâine cealaltă și în ziua următoare să cazi înapoi, nu astăzi într-o adunare și mâine în cealaltă, sau astăzi te înscrii într-un cult și mâine în celălalt, și apoi să te trezești tot jos într-o groapă. Aceasta arată că niciodată n-ați avut ceva.

Oh, voi poate spuneți: „Eu doar am vorbit în limbi.” Bine, dar tu totuși nu ai nimic. Sau spuneți: „Eu am jucat în Duh.” Bine, dar eu încă nu știu ce fel de duh era acela în care tu ai jucat.

Dacă tu într-o zi ești într-o anumită lucrare și în săptămâna viitoare iarăși ești cu altceva, și apoi o pasăre ciocănitoare bate într-un

pom gol și tu deja fugi acolo și apoi fugi la o oarecare misiune, atunci tu nici nu știi unde aparții, căci Hristos nu rămâne în tine. Cuvântul Său nu este acolo unde fugi tu, fără să-ți dai seama. Cuvântul Domnului este tare și, dacă îl ai, tu nu te vei mai întoarce la întuneric, ci vei rămâne în lumina Cuvântului.

Nu demult am predicat despre tema: „Un paradox”, cum a oprit Iosua soarele. Fetița mea, Rebeca, care ședea acolo înapoi, îmi spunea apoi: „Tată, el nu putea doar să oprească soarele, lumea s-ar fi oprit; el a oprit lumea.” Eu îi spuneam: „El a oprit soarele. Dumnezeu nu face greșală în Cuvântul Lui.” Apoi ea spunea: „Cum a putut el să oprească soarele, dacă soarele nici nu se mișcă și stă pe loc?” Eu spuneam: „El nu a vorbit despre obiectul acela care atârna acolo afară. El a vorbit despre soarele acela care se plimbă peste pământ și aruncă lumina pe pământ. Acesta era soarele pe care el l-a oprit.

Eu nu știu cum a făcut Dumnezeu acest lucru, dar așa s-a întâmplat: El a oprit soarele. Pentru observatorul de pe pământ, soarele se mișcă într-o anumită direcție. Acel obiect, care la o depărtare de un milion de mile atârna acolo afară, noi nu-l putem vedea.

Noi vedem lumina reflectoare a soarelui, care din zi în zi se plimbă pe pământ. Acelui soare i-a dat Iosua porunca: „Oprește-te!” și el s-a oprit. Un paradox este ceva ce este de necrezut și totuși este adevărat.

Cum poate Dumnezeu să aleagă pe un păcătos arogant și îngâmfat, un bărbat certăreț, și apoi să facă din el un sfânt al lui Dumnezeu? Cum poate El să aleagă pe o femeie care a căzut așa de adânc, că și câinii de pe stradă se îndepărtează de ea, și apoi să facă din ea o sfântă a lui Dumnezeu? Eu nu pot să vă spun aceasta, dar El a făcut aceasta. Este un paradox. Desigur, este aceasta. Toate lucrările mari de la Dumnezeu sunt paradoxuri.

„Dacă voi rămâneți în Mine, și Cuvintele Mele rămân în voi, atunci puteți cere ce veți vrea și vi se va da” (Ioan 15:7)

Să mergem pentru o clipă la cartea Genezei. Noe trebuia ca să împlinească condițiile, trebuia ca să creadă Cuvântul lui Dumnezeu și să procedeze după El, înainte de a vedea minunile lui Dumnezeu. După cum știți, nu a plouat niciodată până atunci.

Știți voi ce se povestește despre timpul acela al lui Noe? Acea

epocă era, în ce privește știința, o epocă mai mare decât a noastră, în care noi trăim. Noi nu putem zidi o piramidă și nici sfinxul. Noi nu putem îmbălsăma morții ca ei. Noi nu suntem în stare să vopsim haine care nu-și pierd niciodată culoarea, așa cum ei au putut. Noi nu avem acele lucruri care le-au avut ei. Știința noastră modernă nici nu este în stare ca să găsească acele lucruri, dar ei le aveau.

Noi nu avem așa ingineri cum au avut ei. Acea piramidă este exact în centrul pământului, că în nici un anotimp nu se formează nici o umbră. Noi n-am fi în stare ca să ridicăm o astfel de clădire. Noi n-am fi putut să zidim o astfel de piramidă. Și sus sunt pietre de încheiere care cântăresc sute de tone. Cu toate mașinile noastre, pe care le posedăm noi, n-am putea să ducem acele pietre acolo sus.

Numai ca să transporti un picior de la sfinx, ar fi nevoie astăzi de 16 cai. Cum au dus ei oare aceste pietre acolo? Înseamnă că ei erau oameni deștepți în știință. Și ce credeți voi că ar fi spus ei lui Noe, care spunea că va ploua apă din cer?

Noe putea doar să răspundă: „Dumnezeu mi-a spus că va ploua!”. Aceasta ajunge. Dumnezeu a spus că se va întâmpla și atunci așa se va întâmpla. Cum vrei tu ca să susții aceasta? Acesta este Cuvântul Domnului, este: „Așa vorbește Domnul!”

Și acum ce faci tu, Noe, te vei duce tu ca să predici acest lucru? Nu, domnul meu, eu mă voi pregăti pentru aceasta. Vedeți voi? Ei ar fi spus ca și astăzi: „Oh, aceasta ar fi doar o minune, zilele minunilor au trecut.”

Mergeți pur și simplu mai departe, asta se va vedea după un anumit timp, da, domnul meu...

Și ce a făcut Noe mai departe? El a făcut corabia până nu a venit ploaia. El proceda pe baza făgăduinței, nebăgat în seamă de ceilalți, de ce ar putea să se întâmple. Amin! (Momentan mă simt ca la Rusale, eu simt prezența Duhului Sfânt.)

Da, ia pe Dumnezeu pe Cuvântul Lui și procedează pe baza făgăduinței, orice s-ar întâmpla, depinde de Dumnezeu ca să facă restul.

Începe pur și simplu, dă norii la o parte, pune la o parte povara păcatului, care vă înfășoară așa de lesne. Puneți totul la o parte: îndoieli, frică, religii, dogme și tot ce este contrar Cuvântului. Isus Hristos este Același ieri, azi și în veci. Puneți la o parte toată nervozitatea și pur și

simplu stăruieți. Dacă voi ați dat la o parte ultima buturugă, atunci veți vedea că El stă acolo și tu Îl vei întâlni pe El.

Noe spunea: „Dacă eu am construit corabia, atunci va veni ploaia. Ploaia va începe! Chiar dacă trebuie să aștept 50 de ani, eu voi ședea în corabie, căci Dumnezeu a vorbit.”

Vedeți, în primul rând, el însuși trebuia să se pregătească. El știa că Dumnezeu era un Dumnezeu al minunilor, de aceea el nu putea să se îndoiască față de El. Dumnezeu i-a vorbit și el ținea tare la aceasta.

Când Dumnezeu, prin Cuvântul Său, vorbește inimii tale, atunci tu știi aceasta. Dacă lumea te-a părăsit și dacă toate lucrurile lumii sunt moarte pentru tine, atunci tu știi aceasta. Dacă tu iubești lumea și lucrurile ei, atunci tu știi aceasta în inima ta, că nu ești în ordine. Deci, dacă totul te-a părăsit, atunci nu ai altceva de făcut, decât să te întâlnești cu Dumnezeu. EL va sta și rămâne acolo. Așa cum rămâne soarele același, așa rămâne și Isus Același (Evrei 13:8) ieri, azi și în veci și pentru totdeauna. Soarele care astăzi strălucește, este același soare care strălucea și în Geneza 1, același soare strălucea când era Ilie pe munte, același soare a apus în ziua răstignirii. Aleluia! EL rămâne Același.

EL are aceeași putere, aceeași dragoste și face aceleași semne și minuni; El nu se schimbă.

Dar care este astăzi semnul unui creștin? Ei spun: „Oh, eu merg la biserică, eu sunt membru în cutare cult și am numele trecut într-un registru, eu am făcut o cerere ca să fiu botezat, și alte dovezi care la suprafață par bune, dar ca temelie n-au nici o dovadă biblică. (Este un zid tencuit cu ipsos, care în curând se va dărâma.)

Acesta nu este semnul unui creștin, acestea nu sunt semnele despre care a vorbit Domnul Isus în Marcu 16:17-18, unde spune: *„Iată semnele care vor însoți pe cei ce vor crede: în Numele Meu, vor scoate draci; vor vorbi în limbi noi; vor lua în mână șerpi; dacă vor bea ceva de moarte, nu-i va vătăma; își vor pune mâinile peste bolnavi, și bolnavii se vor însănătoșa.”*

Dacă Dumnezeu este cu noi, unde sunt atunci aceste semne?

Mergeți numai înapoi la Cuvântul Domnului și atunci semnele vor apărea de la sine.

Înainte ca Noe și Ghedeon să vadă minunile lui Dumnezeu, ei trebuiau să procedeze conform Cuvântului, ei trebuiau să facă ce spunea

Cuvântul lui Dumnezeu. Fiecare trebuie să facă ce spune Cuvântul. Înainte de a putea spune că există un Dumnezeu, trebuie să procedezi după făgăduința Lui, și apoi El se arată.

Dacă tu ai nevoie de vindecare, atunci crede pe Dumnezeu. Procedează după Cuvântul Lui și atunci ceea ce ceri vei primi.

Înainte de a putea Moise să vadă minunile lui Dumnezeu, el a trebuit să procedeze după Cuvântul Său. El știa că s-a născut într-un mod deosebit. Mama lui i-a povestit cum el a fost ascuns în trestie etc., i-a spus că Dumnezeu l-a ales pe el și l-a chemat pentru o lucrare.

Și apoi Moise se gândea: „Deci eu sunt un soldat bun”. Apoi el s-a dus acolo pe câmp și a omorât pe egiptean și l-a îngropat în nisip.

„Eu pot să fac ce vreau, mai mult nu trebuie.” Dar, voi vedeți, aceasta era numai ceea ce a încercat să facă. Aceasta era ideea lui personală. El încă nu a văzut că Dumnezeu poate să facă minuni și să-l treacă prin toate. Dar într-o zi, când el păștea oile socrului său, la etatea de 80 de ani, el a văzut ceva.

O, Dumnezeule! Pentru el era ceva tainic aceasta. (Eu sper că pot să vă arăt ceva în seara aceasta. Pentru aceasta avem și un bazin cu apă pregătit.)

Moise a văzut ceva, ce nu a mai văzut vreodată înainte. El zicea: „Am să mă duc acolo și să văd mai de aproape ce este această vedenie.” Când el s-a întors, Cuvântul Domnului a venit la el. Glorie! Aleluia!

Deci, înainte de a fi putut să meargă, el trebuia să procedeze după Cuvântul Domnului.

Acum gândiți-vă la aceasta, că Cuvântul Domnului aduce totdeauna minunile la suprafață. Și Moise spunea: „Cum să știu eu că Tu ești cu mine și că Tu m-ai trimis?” Atunci Domnul l-a întrebat: „Ce ai în mână?” „Un toiag.” „Aruncă-l jos!” Aceasta era prima poruncă pe care a primit-o Moise de la Domnul. „Dacă tu vrei să știi că Eu sunt Dumnezeu, atunci aruncă toiagul, care îl ai în mână, pe pământ.”

Ghedeon spunea: „Unde sunt minunile lui Dumnezeu?” Și Domnul i-a spus: „Pune azimile și carnea pe altar, și eu îți voi arăta atunci cine este Dumnezeu.” Și El le-a atins cu vârful toiagului, apoi se ridica un foc și jertfa a fost mistuită.

La fel și Moise, înainte ca el să vadă puterea lui Dumnezeu, el trebuia să asculte pe Dumnezeu. El a aruncat toiagul pe pământ, și

toiagul s-a prefăcut în șarpe. Vai! Oh, ce este acum?

Vedeți, ascultarea vine înainte și apoi tu poți ca să vezi minunile lui Dumnezeu. Peste tot spun anumite biserici, în țară: „Unde sunt toate minunile?”

„Noi plătim 1000 de dolari, dacă cineva face o minune în fața ochilor noștri.”

Oh, voi sărmani mincinoși, decăzuți și de două ori morți, voi sunteți dezrădăcinați și scoși afară. Cum vreți voi să vedeți vreodată o minune, dacă voi înșivă nu ați devenit o minune? Și anume, care este minunea, știți voi? Nașterea din nou.

Nașterea din nou este o minune a harului lui Dumnezeu. Dacă El apucă pe un îndoielnic și necredincios și-l umple cu Duhul Sfânt, nimeni nu mai poate tăgădui această minune.

Domnul Isus a spus: *„Adevărat, adevărat îți spun că , dacă un om nu se naște din nou, nu poate vedea Împărăția lui Dumnezeu.”*

Deci, dacă tu vrei să vezi o minune, atunci trebuie să devii tu o minune. Așteaptă prima dată ca Dumnezeu să lucreze cu tine. El trebuie să rezolve unele lucruri, El trebuie să-ți dea ochelari noi, căci tu ești orb, mort în păcate și fărădelege. Tu ești orb duhovnicește și de două ori mort. Așa este. Dumnezeu trebuie să-ți dea viață. El trebuie să atingă ochii tăi duhovnicești și să te facă pe tine o minune, și apoi tu vei putea să vezi pe acel Dumnezeu care face minuni.

Ascultă acum, în seara aceasta, frate și soră. Dacă tu ai vrea ca să știi cine este Dumnezeu, atunci fă pur și simplu ceea ce El îți spune aici, acum. Schimbați-vă toată gândirea voastră și primiți botezul în Numele Domnului Isus Hristos, și atunci voi veți deveni o minune. Aceasta este făgăduința Lui, fă ce spune Cuvântul în Fapte 2:38-39 *„... apoi veți primi darul Sfântului Duh. Căci făgăduința aceasta este pentru voi (iudei), pentru copiii voștri și pentru toți cei ce sunt departe acum (neamurile) în oricât de mare număr îi va chema Domnul, Dumnezeul nostru.”*

Oare făgăduința aceasta era numai pentru apostoli și iudei sau era și pentru neamuri? Cuvântul se adresează la toate neamurile pe care El le va chema.

Fă ce spune Cuvântul Domnului și tu vei vedea minuni adevărate care se vor întâmpla. Așa cum a făcut Noe, Moise și Ghedeon și alți

oameni ai lui Dumnezeu.

Domnul i-a spus lui Moise: „Aruncă toiagul jos!”, cu alte cuvinte: „Depărtează-te de toate ce te înconjoară, lasă-le în seama Mea!” Amin!

Tu poate spui: „Eu am un temperament îngrozitor”. Predă-l lui Dumnezeu! El știe cum poate ca să-l liniștească. „Eu am atâtea pofte.” EL știe cum să le îndepărteze. Pune-le pur și simplu în mâna Lui și atunci tu vei vedea ce fel de minune poate El să facă. Aceasta este adevărat.

Moise trebuia să procedeze după Cuvânt, înainte de a putea să vadă minunile lui Dumnezeu. Dar, când a văzut el minunile, nimic nu mai putea să-l oprească. El avea un zâmbet pe fața lui și, cu ochii lucitori, el privea spre cer. Și dintr-un păstor de oi, el a devenit un bărbat puternic al lui Dumnezeu, un uriaș, care s-a dus să elibereze poporul Israel.

Priviți pe Moise, ce s-a întâmplat cu el. El a plecat cu un toiag ca să biruiască o națiune. Da, el a și biruit; Dumnezeu i-a spus ca să facă aceasta.

Frate, cât de imaginar ar părea aceasta, fă și tu pur și simplu ceea ce îți spune Dumnezeu. Și tu vei afla că Cuvântul Său este încă același. Dă norii la o parte și soarele deja strălucește.

Iosua a fost acel puternic biruator, oh, el a fost împlinitorul lucrărilor lui Moise. El era un dumnezeu pe care l-a iubit Dumnezeu. Dumnezeu i-a spus lui Iosua: „*Așa cum am fost cu Moise, așa voi fi și cu tine.*” Dar, înainte de a fi căzut zidurile Ierihonului, Iosua, după indicațiile Comandantului Suprem, a trebuit să înconjoare de 13 ori zidurile. El a înconjurat zidurile, și trâmbițele sunau, conform Cuvântului lui Dumnezeu, așa cum i-a poruncit lui Iosua când s-a întâlnit cu el. El a mers pe Cuvântul lui Dumnezeu, înainte de a putea să vadă minunile lui Dumnezeu.

Voi știți că sunetul obișnuit al unor trâmbițe nu rupe nici un zid (ziduri care erau așa de tari, că pe deasupra lor se putea face concurs de căruțe), dar, dacă Dumnezeu a spus, El a și împlinit. Domnul îi spuse lui Iosua: „Să înconjuri zidurile orașului de șapte ori în șapte zile. În primele șase zile câte o dată, și în ziua a șaptea de șapte ori (deci în total de treisprezece ori), și când te duci ultima dată, preoții să meargă înainte și să sune din trâmbițe, să aibă și chivotul cu ei, atunci zidul se

va prăbuși. Ei au făcut așa, și ce au văzut ei? Ei au văzut minunile lui Dumnezeu, după ce au împlinit Cuvântul lui Dumnezeu spus prin Iosua.

Acum, unde sunt minunile voastre, unde sunt minunile tale? Dacă vreți să le vedeți, procedați prima dată după Cuvântul Său și apoi le veți vedea.

Cum era posibil ca zidurile să se prăbușească, și casa aceea mică a unei curve să rămână neatinsă? Fiindcă Rahav a procedat după Cuvântul lui Dumnezeu, și toți ceilalți au murit.

Așa voi veți vedea minunile lui Dumnezeu, dacă faceți ce vă spune Cuvântul lui Dumnezeu.

Acum să privim pe fiii lui Israel înaintea cuptorului de foc. Ce au făcut ei, înainte ca să vadă minunea lui Dumnezeu? Ei au împlinit Cuvântul lui Dumnezeu. Ei știau că Dumnezeu i-a scos din țara Egiptului și că El este același Dumnezeu, care a fost întotdeauna, și El este un Dumnezeu care face minuni.

Domnul le-a dat o poruncă, ca să nu se închine înaintea idolilor. Și, dacă Dumnezeu nu se schimbă, ei au rămas la Cuvânt, să nu se închine înaintea idolilor.

Ei au spus atunci: „Dumnezeul nostru, în care ne încredem, este în stare să ne scape din flacăra focului, și noi stăm pe Cuvântul Său.”

Ce s-a întâmplat apoi? Ei au văzut minunea lui Dumnezeu, au văzut că Dumnezeu a putut să se opună focului.

Sunteți bolnavi? Faceți ce vă poruncește Cuvântul și veți vedea dacă El poate vindeca. Ești un păcătos și ai vrea să fii umplut cu Duhul Sfânt, atunci vino la Isus și schimbă-ți gândirea ta și lasă-te botezat în Numele lui ISUS HRISTOS. Fă ceea ce spune Cuvântul și apoi vei vedea ce se întâmplă.

Dacă voi, bărbaților, mai aveți lumea în voi, și voi, femeilor, mai tăiați părul vostru și mai purtați pantaloni, dacă voi toți încă vă mai supărați și mai discutați despre confesiunile voastre și totuși vreți ca să aflați dacă El mai este Dumnezeu, atunci faceți ceea ce spune Cuvântul Său. Puneți-vă pe altarul Lui și veți vedea ce se întâmplă apoi.

La fel, Daniel trebuia prima dată să procedeze după Cuvânt, înainte de a vedea minunea lui Dumnezeu, ca să fie scos din groapa cu lei. Atunci împăratul a dat un anunț: „Dacă cineva nu se închină idolului, va fi aruncat în groapa cu lei.” Nimeni nu a putut să se închine

timp de treizeci de zile la vreun alt dumnezeu, decât la idolul la care a dat poruncă împăratul.

Dar ce a făcut Daniel? El a făcut ce spunea Cuvântul lui Dumnezeu. El știa că atunci, când Solomon a sfințit Templul, el s-a rugat spunând: „Doamne, dacă poporul Tău se află în vreun necaz și își întoarce fața spre acest Templu și se roagă, atunci Tu îl vei auzi din cerul Tău.”

Daniel împlinea Cuvântul Domnului, deși amenințarea suna astfel: „Dacă tu nu te închini idolului, vei fi aruncat în groapa cu lei.”

Daniel făcea ce spunea Cuvântul, fiindcă el știa că Dumnezeu încă mai era același Dumnezeu. Și Daniel era un proroc, el iubea și cunoștea pe Dumnezeu, el știa că este slujitorul Lui și că Dumnezeu era în stare să-l salveze. Dar, prin amenințarea aceasta, el se afla în greutăți. Și el se îndrepta spre Templu și se ruga de trei ori pe zi, și Dumnezeu l-a umplut atât de mult cu Duhul Sfânt, până când leii nu mai puteau ca să-l mănânce. Aceasta este adevărat și corect.

Când Iona era în pântecul peștelui, el prima dată proceda după Cuvântul lui Dumnezeu. El știa că, în ce privește existența trupească, era lichidat, fiindcă mâinile și picioarele lui erau legate. Acest predicator, care era hotărât pentru neamuri, a fost aruncat din corabie în adâncul mării, de unde a fost înghițit de pește. Și acel predicator, acolo s-a pus în stare corectă și și-a venit în fire.

Oh, frate predicator, vino-ți în seara aceasta în fire. Depărtează-te de toate acele lucruri și obiceiuri, ce nu sunt după Cuvânt, și vino la Dumnezeul cel viu și înapoi la Cuvântul lui cel viu.

Iona și-a venit în fire și se întorcea. El se întorcea și se uita în jur, dar, peste tot, el vedea numai pântecul peștelui. El a recunoscut că se află în pântecul unui pește, pe fundul mării furtunoase. Când el era încă pe vapor, i-a pierit nădejdea, dar acum era în pântecul unui pește, într-o mai mare îndepărtare, și își pierduse orice nădejde. El zicea: „Aici zac acum toate nimicurile, n-aș mai vrea ca să le dau nici o crezare, ci aș vrea să privesc spre Templul Tău cel sfânt.” Templul sfânt nu privea în jos spre el, de aceea el spunea: „El este acolo sus, mă voi îndrepta spre el.” Și apoi el văzu minunea lui Dumnezeu. Într-un fel oarecare, în acest chit venea oxigen, și timp de trei zile, el a putut să respire normal. El a putut, în această călătorie mică, să se odihnească foarte bine și

astfel el a fost odihnit pentru călătoria de patruzeci de zile, prin orașul Ninive, unde avea de predicat. Dumnezeu l-a înviorat cu oxigen din cer. Oxigenul nu putea să vină din chit sau din mare, el a trebuit să vină de la Dumnezeu.

O, Doamne, suflă peste noi în seara aceasta cu oxigenul Cuvântului tău, cu puterea Duhului Sfânt, cu puterea învierii lui Isus, ca să rămânem în viață în aceste zile rele de pe urmă!

Umple-ne, Doamne, cu puterea Duhului Sfânt!

Atunci va fi așa cum v-am povestit azi dimineață despre rață. Îndată ce ea a mirosit și a văzut apa, nimic nu o mai poate reține ca să nu intre. Cotcodăciul găinilor nu o deranjează cu nimic. Ea s-a dus direct la apă, căci era o rață.

Acum, dacă cineva dintre voi are natura unei rațe, noi avem dincolo un bazin mare cu apă. Dacă voi ați putut mirosi și gusta ceva din cer, ca să vedeți că Dumnezeu este același Dumnezeu și că El își ține Cuvântul Său, și El este un Dumnezeu care face minuni, și dacă voi nu ați primit încă Duhul Sfânt, atunci mirosiți prima dată apa, aceasta este prima condiție ce trebuie ca s-o împliniți.

Schimbați-vă gândirea voastră, din adâncul inimii voastre, și puneți-vă ca jertfă pe altar, atunci lumea va fi mistuită în voi, voi vă veți naște din nou prin Duh. Și, dacă faceți botezul în Numele Domnului Isus Hristos, atunci El vă va umple cu Duhul Sfânt. Mergeți prin procesul corect de naștere duhovnicească.

Nu încercați ca să intrați prin aceea ca să strângeți mâinile unui păstor și să vă scrieți numele voastre într-un registru. Voi trebuie ca să muriți complet, așa ca să nu mai cunoașteți lumea.

Abel a murit, ca și mielul lui, pe același altar. Și voi puteți să ajungeți în ordine cu Dumnezeu numai dacă muriți cu Hristos, pe altar, până când vi se va face negru în fața ochilor pentru lucrurile din lume. Muriți acolo și, dacă vă ridicați, atunci veți fi o făptură nouă în Hristos. Desigur, așa este.

Prima dată, Iona trebuia să creadă Cuvântul și apoi să procedeze după El, atunci când chitul îl plimba pe fundul mării. Eu mă întreb ce-o fi gândit chitul, în cele trei zile și trei nopți. Ceva ciudat se petrecea aici. Vedeți, trupul, încăperea peștelui, nu a prețuit, desigur, ce s-a întâmplat aici

Tot la fel, organizațiile și denumirile nu prețuiesc aceasta. Dar Iona, cum a prețuit el aceasta, el iubea aceasta, căci aerul pe care îl sufla Dumnezeu în față era aer curat, și el a rămas în viață.

Dacă Iona, prin credință în Cuvântul lui Dumnezeu, a trăit într-un Templu natural pe care l-a zidit Solomon, care mai târziu a căzut înapoi de la Cuvânt, el, în acele condiții, a crezut ceea ce a spus Solomon despre acel Templu (cum că fiecare, oriunde s-ar afla și în orice greutate, dacă va privi spre Templu și se va ruga, va fi salvat; cu cât mai mult noi, în seara aceasta, putem fi salvați dacă credem Cuvântul și privim spre cer. Noi nu privim spre un templu pe care l-a zidit un bărbat, care la bătrânețe a căzut înapoi și apoi a murit și zace în mormânt. Noi privim în sus spre un Dumnezeu viu; El are toată puterea și atotputernicia. Dacă noi predicăm Cuvântul, El, ca martor, trimite pe Duhul Sfânt. Amin.

Crede în Cuvântul lui Dumnezeu și vei vedea minunile lui Dumnezeu.

După ce Ghedeon a văzut pe Îngerul Domnului și i-a vorbit, el l-a privit critic și de aceea a zis: „Dacă Dumnezeu este cu noi, unde sunt minunile Lui?” Ghedeon știa că acel Înger era Cuvântul care S-a făcut trup. Aleluia! Acesta era Cuvântul viu, căci lucra în prezent. Slavă ca să-i fie adusă Domnului, fraților!

Rusalele este ceva bun, dar dacă tu nu ai petrecut personal un Rusale, atunci acesta este pentru tine un foc zugrăvit.

Ce ne folosește nouă un Dumnezeu istoric, dacă El astăzi nu este același Dumnezeu? Cum am mai spus de mai multe ori, ce folosește canarului tău că tu îi dai vitamine ca să-i crească aripile, dacă tu apoi îl închizi într-o colivie?

La ce le folosește oamenilor dacă li se predică un Dumnezeu al puterii și apoi li se spune că ei n-ar avea voie să-L slujească, și că El nu mai face ceea ce a făcut mai înainte? Desigur, așa ceva este o prostie.

Atunci pentru ce construiți peste tot școli și seminare pentru predicatori? Acestea sunt niște camere mari cu dulapuri de clocit, în care se clocesc predicatorii. (Se duc oi și se întorc boi.)

Mi-a părut rău întotdeauna când vedeam puii de găină care ieșeau din camera de clocit. Ei, într-adevăr, nu au mamă. Niciodată ei nu pot să știe de unde au venit. Nimeni nu era acolo cu ei ca să-i ocrotească. Ei au

crescut mecanic.

Exact așa este cu predicatorii care provin din seminare și cunosc numai teologia lor. Astfel, un predicator poate să fie foarte deștept și șlefuit, el poate este în stare să predice în multe limbi, dar el nu știe cine sunt părinții lui (părinții duhovnicești) și nu știe nimic despre Dumnezeu pe care îl predică.

Un catâr nu știe într-adevăr nimic. Eu am vorbit nu de mult despre aceasta. El nu știe cine sunt părinții lui, el este o ființă încrucișată, el nu știe de unde aparține.

Exact așa sunt și așa numiții „creștini”, ei sunt încrucișați, clociți într-o denominație oarecare. Dar un cal bun, de rasă curată, are urmași de spiță, de neam, el știe de unde vine. Tot așa și un creștin de rasă curată știe unde este camera de alimente a lui Dumnezeu. Ei știu că sunt născuți din Cuvânt. În ei, Cuvântul s-a făcut trup, ei acceptă fiecare Cuvânt pe care L-a vorbit Dumnezeu. Ei spun: „Este adevărat.” „Amin!” De fiecare dată, ei îl dovedesc cu un „Amin!” Ceva este în ei, care îi legitimează de la sine; El însuși este acesta, Cuvântul.

Isus Hristos este același ieri, azi și în veci. Amin.

„Cine crede în Mine, acela va face lucrurile pe care le fac Eu. *Amin.*”

Mergeți în toată lumea și predicați Evanghelia la orice făptură. Cine va crede și se va boteza va fi mântuit. Iată semnele care îi vor urma...”
Marcu 16:16. Amin.

Vedeți, găina aceea bătrână spunea raței: „Cotcodac, cotcodac! – zilele minunilor au trecut.” Dar rața spunea: „Mac, mac, mac – eu miros apa și sar în ea.”

Vedeți, aceasta este. Aceasta este adevărat. Faceți ce spune Cuvântul și veți vedea dacă ceea ce ați auzit este adevărat.

Ioan Botezătorul era exact pe linia corectă, ca să facă ceea ce trebuia.

(Aici lipsește o bucată de pe bandă.)

Elisabeta a vrut ca să aibă acel copil, dar Zaharia se îndoia și Dumnezeu l-a lovit cu muțime. Eu îmi închipui că părinții lui Ioan Botezătorul au fost cam întristați, căci ei vedeau că erau deja bătrâni. Și Dumnezeu a făcut o minune, ca să aducă acel copil promis în lume. Ei erau întristați în inima lor, căci știau că nu mai pot trăi atât ca să vadă cum va face Ioan Botezătorul lucrarea cea mare a lui Dumnezeu,

dar ei sfințeau copilul pentru aceasta. Slavă lui Dumnezeu! Ei au murit când Ioan era încă un copil mic. Și Ioan a părăsit căminul lui și a mers în pustie. Acolo el creștea în puterea lui Dumnezeu. Părinții lui erau undeva în dosul stelelor și în dosul lunii, și puteau ca să vadă de acolo jos când Ioan a intrat în slujbă.

Dumnezeu a spus despre El: „El este glasul celui care strigă în pustie.” „EU te trimit, du-te și strigă!” Cum o fi așteptat Ioan zi cu zi ca să vină din pustie, când el fugea după șerpi și arunca cu pietre încoace și încolo.

Ce aștepti tu, Ioane? „Eu aștept numai chemarea pentru misiunea mea, aceasta este totul.”

„Plecați din calea mea, voi, șerpilor!”

Aceasta era să fie pentru ei o poticnire. De aceea spunea Ioan către farisei: „Pui de năpârci, cine v-a învățat să fugiți de mânia viitoare?”

În seara aceasta eu spun același lucru: „Voi, pui de năpârci, intrați în apă!” Amin. Eu cred că voi știți precis despre ce vorbesc. Aceasta se înregistrează pe bandă și merge pe tot pământul.

Mergeți mai întâi în apă, dacă vreți să vedeți minunile lui Dumnezeu.

Noi vedem cum pleacă Ioan pe drumul său, și un tânăr, cu o înfățișare bună, vine odată către el, și el își spune: „Poate acesta este Hristosul. Nu, acesta nu este El, pentru că Dumnezeu mi-a dat o făgăduință.”

Unii l-ar fi întrebat pe Ioan: „Ioane, tu vrei să spui că Mesia trăiește astăzi?” „Da, trăiește.” „Dar unde este El?” „Undeva pe pământ. Eu nu știu unde este El, dar când se va arăta, eu îl voi recunoaște. Dumnezeu mi-a spus la ce să mă uit.”

Cum poți tu ca să știi că vei fi vindecat dacă, pentru tine, s-au făcut rugăciuni? „Dumnezeu mi-a spus la ce să mă uit.”

Cum poți tu ca să știi că vei primi Duhul Sfânt? „Eu ascult Cuvântul Său, El mi-a arătat după ce să privesc, eu știu ce urmează.”

Știi tu acum ce urmează dacă asculti Cuvântul lui Dumnezeu?

„Dacă faci aceasta, următorul lucru este promisiunea Lui. EL nu poate să mintă. EL este Dumnezeu.”

Și ei spuneau către Ioan: „Oh, vezi tu omul acela cu o cunună de

aur, care merge într-o căruță? Acela trebuie să fie Mesia!” Dar Ioan spunea: „Nu, acela nu este El.” Și Ioan mergea hotărât spre acel bărbat și-i spunea: „Nu ți se cade că ai luat nevasta fratelui tău, aceasta nu este îngăduit după Lege.” Acesta era Irod. Ei știau atunci că ceva nu este în ordine. Oh, și din această cauză, nevasta lui a devenit turbată și l-a urât pe Ioan. Și Ioan își ținea mai departe privirea sus și aștepta pe Mesia și semnul după care îl va recunoaște.

Tot așa, și Dumnezeu Își recunoaște Biserica Lui. Domnul Isus spunea: „*Cei ce vor crede în Mine, aceste semne îi vor urma.*” Domnul Isus nu a spus niciodată că ei ar aparține metodiștilor, baptiștilor sau penticostalilor. Nu, așa ceva nu a spus niciodată. EL cunoaște pe cei ce sunt ai Lui.

Dacă astăzi întrebi pe oameni: „Ești tu un credincios?”, el imediat răspunde: „Oh, eu sunt metodist!” Bine, dar asta arată că tu nu ești un credincios. Altul: „Eu sunt un penticostal.” Și asta arată că tu nu ești un credincios.

Dacă tu ești un credincios cu adevărat, atunci tu vei crede pe Dumnezeu și fiecare Cuvânt al Lui. Tu ești pecetluit în Împărăția lui Dumnezeu, și o pecete este pe amândouă părțile foi, la început și la sfârșit, la venire și la plecare. Vedeți, voi puteți să le spuneți aceste lucruri.

Ioan spunea: „Când El vine, eu Îl voi recunoaște după semnul lui Mesia, eu după aceasta privesc.”

Oh, frate, pentru ce a văzut el semnul? Fiindcă după acesta a privit el, de aceea a putut să-l observe (fratele Branham bate pe masă).

Eu sper că aceasta a pătruns în voi. Țineți și voi privirea după aceasta! Observați voi dacă ceva se întâmplă? Așteptați voi aceasta? Dacă așteptați, atunci trebuie să cunoașteți Scriptura.

Toți preoții care stăteau acolo în jurul lui Ioan au fost de cinci ori mai deștepți decât el, dar noi nu am auzit niciodată că Ioan ar fi umblat măcar o zi la școală. Și acolo stăteau preoți, ai căror străbunici au fost tot preoți, care cunoșteau orice milimetru din sulul Cărilor, cunoșteau Geneza și pe toți profeții. Dar vedeți voi că numai Ioan avea semnul mesianic și el privea după acest semn. El știa că, dacă Acela va fi Dumnezeu, atunci trebuie să fie ceva supranatural. Acesta este adevărul. Așa este și astăzi. Dacă tu ești un creștin adevărat, atunci te-a lovit ceva

supranatural. Dacă acest lucru nu s-a întâmplat, atunci tu ești înșelat. Dacă tu încă mai trăiești aceeași viață ca mai înainte, atunci tu ești înșelat. Atunci tu nu ești încă un fiu al lui Dumnezeu. Atunci tu încă nu ești o fiică a lui Dumnezeu.

Într-o istorioară mică am citit despre Ioan, cum, într-o zi, stătea el dincolo de râul Iordan, fiind scos afară din cetate de preoți. Așa fac ei cu slujitorii lui Dumnezeu, îi scot afară din fiecare denominație și organizație.

Ioan nu avea acolo afară un amvon, după care să stea, el sta până la genunchi în noroi. El nu avea un costum frumos, cu gulerul întors. Nu, domnul meu, el avea o manta din păr de cămilă. Probabil că el arăta foarte sălbatic când a stat acolo afară. Și preoții spuneau către Ioan: „Și tu vrei ca să ne faci orbi și spui că va veni un timp în care Templul nostru cel mare și organizația noastră cea mare va ajunge la prăbușire?” Și Ioan spunea: „Normal că va veni aceasta.” „Cum știi tu aceasta?” „Așa cum ați citit și voi în Scriptură că un Mesia va veni și El va lua jertfa zilnică; profetul Daniel a vorbit despre aceasta.” Aleluia! Oh, eu mă simt tot mai mult în Duhul, trebuie să mă opresc.

Din motivul acesta știa și Mica că el nu putea să binecuvânteze pe Ahab, pentru că Ilie l-a blestemat. Aceasta i-a ajuns lui Mica. El trebuia ca să rămână la Cuvânt.

Dacă vrei ca să vezi și tu lucrările lui Dumnezeu, atunci trebuie să ascuți și să rămâi și tu la Cuvântul lui Dumnezeu. Mica știa că altfel nu s-ar fi putut întâmpla.

Ioan spunea: „Este timpul care l-a spus Daniel, când jertfa zilnică nu va mai fi, și Mesia va fi această jertfă. Și atunci, rușinea va lăsa ca să pătrundă pustiirea și necazul.

Ioane, de unde ai tu aceste lucruri? Aceasta este exact contrar cu ceea ce spun dogmele noastre. Este contrar dogmelor voastre, dar nu este contrar Cuvântului lui Dumnezeu. Acest lucru l-au vorbit prorocii și noi știm căci Cuvântul lui Dumnezeu vine la proroci. Așa este.

Și în sfârșit, Ioan a zis aceste cuvinte: „*Iată Mielul lui Dumnezeu care ridică păcatele lumii.*”

Când a văzut Ioan pe Isus, un bărbat obișnuit, nu era nici preot, nu purta nici turban, nu avea nici cunună de aur, El nu avea nimic care să atragă privirea, era un băiat sărman, fiul dulgherului.

Și tu vrei să ne spui Ioane că acesta ar fi Mesia? Ce părere aveți voi? Nu puteți să-L vedeți dacă este El? *„Acesta este Mielul lui Dumnezeu care ridică păcatele lumii.”*

Unii îi spuneau: „Știi tu cine este acesta? Acesta este doar fiul dulgherului. Băiatul acesta nu este un proroc.” Da, El a fost un proroc, Ioan știa aceasta, știa despre ce vorbește, dar ei nu știau ce vorbesc. Ei spuneau: „Cum poate ca să observe în acela ceva deosebit? Mesia va fi altfel. Dar cum îl vom vedea noi?”

Vedeți, Ioan a văzut ceva ce ei nu puteau vedea. Depinde de aceea după care voi priviți! Ce vedeți voi în seara aceasta și pe cine? Vedeți voi pe un bărbat mare, popular, care să reprezinte o denotație mare, și voi să așteptați pur și simplu ca să vă cadă totul în poală? Sau vedeți oameni simpli și grupul acela mic și disprețuit al Domnului?

Alegeți-vă locul dacă puteți recunoaște adevărul. Poți tu să recunoști Biblia? Recunoști tu Cuvântul lui Dumnezeu? Dacă tu ești născut din nou, atunci vei putea vedea și recunoaște aceasta. Dar dacă tu încă nu ești născut din nou, nu vei putea vedea și nici recunoaște aceasta.

Ioan spunea: „Același Unul, care mi-a poruncit să fiu glasul ce strigă în pustie, Același Dumnezeu mi-a spus că, peste acela peste care voi vedea Duhul pogorându-se, Acela este Mesia.”

Ioan L-a cunoscut pe El, și ce făcea el? Prima dată, el a predicat Cuvântul și L-a ascultat, și apoi a văzut semnul lui Dumnezeu. Și gândiți-vă la aceasta, că nici unul dintre ceilalți n-au văzut semnul acela. Numai Ioan a putut ca să-l vadă.

Depinde de aceea după care vă țineți privirea. Pentru ce? Pentru că Ioan a fost ascultător Cuvântului, el asculta porunca lui Dumnezeu și de aceea el a putut să vadă semnul.

Să privim un moment pe Marta la mormânt. În ea a pătruns Cuvântul lui Dumnezeu, ea a crezut. Înainte de a vedea minunea lui Dumnezeu, ea trebuia să creadă Cuvântul și să procedeze după El.

Ea a spus: „Doamne, dacă Tu ai fi fost aici, fratele nostru n-ar fi murit.”

Isus i-a răspuns: „Marta, Eu sunt învierea și viața; cine crede în Mine va trăi, chiar dacă ar muri, și cine trăiește și crede în Mine, nu va muri niciodată. Crezi tu aceasta?” „Da, Doamne!” Aici puteți să vedeți:

ea a acționat. „Eu cred.” „Ce crezi tu, Marto?” „Eu cred că Tu ești Hristosul, care a venit în lume.”

Apoi s-au dus la mormânt. Isus spunea în Sine: „Acum vreau să văd într-adevăr dacă ea crede că Eu sunt Cuvântul.” EL a spus: „Luați piatra.” Și Marta făcea ce spunea Cuvântul. Ea trebuia ca să procedeze așa, ca să poată vedea cum moartea se schimbă în viață.

Și dacă tu vrei să vezi cândva cum se transformă moartea în viață, atunci nu există nici pentru tine o altă cale. Dacă tu ești un păcătos, atunci ia Cuvântul Său și procedează după El, și atunci vei vedea minunile lui Dumnezeu. Tu vei deveni o minune a lui Dumnezeu.

Dacă tu ești bolnav, atunci ia Cuvântul lui Dumnezeu. Dacă medicul spune că tu vei muri, ia Cuvântul lui Dumnezeu și procedează după El. EL va produce în tine o viață nouă. Oh, cât este de minunat!

Îmi pare rău că v-am ținut atâta timp. Numai încă câteva exemple și voi încheia. Îmi pare rău și, dacă eu folosesc timpul fraților mei, lor le mai rămân două ore.

Samariteanca de la fântână, ea era o păcătoasă și, când scotea apă, un bărbat i-a zis: „*Femeie, dă-mi să beau!*” Ea s-a întors și i-a spus: „Nu este obicei ca un iudeu să vorbească cu o samariteancă.” Isus i-a răspuns: „*Dacă ai fi știut tu cine vorbește cu tine, tu i-ai fi cerut și El ți-ar fi dat apă vie.*” (Citiți tot textul din Ioan 4:7-30) Femeia spunea: „Tu ești iudeu, voi vă închinați la Ierusalim, și părinții noștri s-au închinat pe muntele acesta.” Isus spunea: „Crede-mă că vine ceasul când nu vă veți mai închina Tatălui, nici pe muntele acesta, nici în Ierusalim. Dumnezeu este Duh, și închinătorii adevărați trebuie să se închine Tatălui în Duh și în adevăr.”

Când această femeie a cercetat pe acest bărbat, ea L-a crezut după cele spuse despre ea și vedea că îi spunea adevărul. Apoi, ea s-a întors și ea știa că Dumnezeu era mort pentru acei oameni, de mai mulți ani. Preoții și rabinii au vorbit despre Dumnezeu, dar în Biblie era făgăduit că Dumnezeu va veni. Femeia spunea: „*TU ești proroc...și noi știm că trebuie să vină Mesia și când va veni El ne va spune toate lucrurile.*” Atunci El a răspuns: „*Eu sunt Acela.*” Aceasta a ajuns pentru ea. Ea a fugit în oraș strigând: „*Veniți și vedeți un bărbat care mi-a spus tot ce am făcut!*”

Vedeți, înainte ca ea să aducă acel mesaj, ea a trebuit să vadă

minunea aceea a lui Dumnezeu, dar, înainte de a putea să vadă minunea lui Dumnezeu, ea a trebuit să ia pe Dumnezeu pe Cuvânt. Exact așa este. Oh, cum am putea să vorbim mai departe despre aceste lucruri.

Dar să mai privim un exemplu: Rusalele.

Ucenicii au văzut Cuvântul, au umblat cu El, L-au pipăit și L-au crezut. Dar, înainte de a putea vedea minunea de la Rusale, ei trebuiau ca să creadă Cuvântul și să-I dea ascultare. Vedeți voi? Cuvântul spunea: *„Mergeți la Ierusalim și așteptați acolo până când veți fi umpluți cu putere de sus.”*

Acum, dacă Matei ar fi spus către Marcu: „Știți ce, eu am avut așa un simț aparte, poate acesta a fost Duhul Sfânt.” Dacă, în ziua a noua, ar fi spus altul: „Acum, noi suntem în a noua zi aici, eu cred că am primit făgăduința, voi nu credeți aceasta? Eu cred că am primit asta atunci când L-am crezut pe El, nu vă gândiți și voi așa?”

Oh, voi bapțiștilor buni, care spuneți: „Noi am primit Duhul Sfânt când am crezut.” Dar Isus nu a spus ucenicilor: „dacă M-ați crezut și ați mers la Ierusalim, ați primit deja făgăduința, sau așteptați cinci sau nouă zile.” EL a pus: „Așteptați până...” Asta este.

Deci, acei care așteptau pe Domnul, prin puterea Duhului Sfânt, și-au înnoit puterea lor și răbdarea, vedeți voi?

Ce trebuie să faci acum tu?

Ia Cuvântul Său, procedează după El și rămâi în El. Rămâi zi de zi la aceasta. Stai cu aceasta înaintea lui satan și spune-i: „Stă scris! Stă scris! Stă scris! Stă scris!”

Tu procedează după temelia Cuvântului și apoi vei vedea minunea lui Dumnezeu. Aceasta este adevărat. Dar, prima dată trebuie să faci ce spune El. Dar ucenicii s-au dus acolo și au ascultat Cuvântul, rămânând acolo.

Și astăzi unii spun că sunt ascultători Cuvântului, dar ei nu sunt ascultători. Ei spun: „Eu am fost botezat în Numele Tatălui, al Fiului și al Duhului Sfânt.” Vedeți, asta nu este credința deplină. „Eu am ales o biserică, unde m-am făcut membru.” Aceasta nu este ascultare totală. „Eu repet ceea ce au făcut apostolii și ce au crezut ei.” Asta încă nu este ascultare.

„Oh, frate, eu m-am oprit cu minciuna, cu fumatul, cu furatul, eu nu mai fac nici un rău.” Și, totuși, nici asta nu este ascultare.

Ascultarea este a împlini Cuvântul lui Dumnezeu. Neascultarea este tot atât de vinovată ca vrăjitoria.

Trebuie să fie o naștere. Ceva trebuie să se întâmple cu tine. Tu trebuie să mori și în tine trebuie să se nască ceva.

Dacă ucenicii, după nouă zile, ar fi spus: „Noi vrem pur și simplu să primim asta și să continuăm cu slujba noastră. Lumea de afară este pe moarte, de ce să așteptăm mai mult?”

Eu aud cum ar fi spus Petru: „Ascultați puțin fraților, ceva îmi spune că asta nu este corect. Așa noi nu ascultăm Cuvântul exact. Dar dacă noi așteptăm făgăduința pe care ne-a dat-o Dumnezeu, noi trebuie să așteptăm aici până când se întâmplă ceva, căci Cuvântul spune prin Ioel despre această făgăduință.”

Dacă unii dintre ucenici ar fi spus: „Eu, de fapt, nu am mai multă putere acum decât înainte de a veni aici sus. Eu încă sunt același.” Dar altul ar fi zis: „EL ne-a spus că noi vom primi putere, trebuie să așteptăm mai departe.” Și apoi, deodată, după ce ei au dat ascultare Cuvântului complet, au putut vedea minunea de la Rusale, cum limbile mari de foc se așezau pe fiecare, și toți au fost umpluți cu Duhul Sfânt și au început să vorbească în alte limbi, așa cum le da Duhul să vorbească.

Când s-a întâmplat aceasta? Când au hotărât ei că ar fi primit ceva? Când ei au ascultat Cuvântul deplin, atunci au văzut minunea.

Exact așa este și astăzi, voi trebuie să procedați exact așa.

Acum, prietenii mei, cu aceasta, într-adevăr, vreau să mă apropii de sfârșit. Eu nu voi mai lua un alt text, bărbatul următor poate să se pregătească.

Dar dacă noi credem Cuvântul lui Dumnezeu și pe profetul adevărat, vedeți că toți ne dau numai nume rele, de exemplu: dezbinători ai bisericii, sfinți penticostali, fățarnici, cu Belzebug, visători, proroci mincinoși, Isus only (singur Isus) și alte nume rele pe care le pot găsi.

Dar, dacă noi credem Cuvântul lui Dumnezeu și pe prorocul adevărat, ce se întâmplă în mijlocul nostru și ce vedem noi atunci?

Atunci noi vedem ceea ce vedem chiar și acum.

Ei vin din Est și din Vest,

Ei vin din țări îndepărtate

Ca să sărbătorească cu Împăratul nostru,
Ca să mănânce cu musafirii Lui.
Cât de binecuvântați sunt acei călători;
Ei văd fața Lui cea proslăvită,
Strălucind, plină de dragoste dumnezeiască.
Ei sunt părtași binecuvântării harului Său,
Mărgăritare strălucitoare în cununa Lui.
Isus vine în curând,
Truda noastră va avea atunci sfârșit.
Oh, cum ar fi dacă Domnul ar veni în clipa aceasta?
La acei care sunt eliberați de păcat,
Oh, va aduce aceasta bucurie?
Sau îngrijorări și adâncă disperare?
Când Domnul nostru va veni în slavă
Atunci Îl vom întâlni în văzduh.
Pentru ce?

Fiindcă noi procedăm după Cuvântul Său. Amin! Voi puteți să ne numiți cum vreți. Noi vedem în mijlocul nostru semnele lui Mesia. Noi vedem stâlpul de foc, asta nimeni nu o poate tăgădui. Dumnezeu este aici. Științific, astronomii au putut face imagini fotografice ale luminii.

Pentru ce oare? Noi ascultăm de Cuvântul Său. Încă niciodată în istorie, nu s-a putut face așa ceva. Și ochiul mecanic al camerei de luat vederi ne spune: „Acesta este Dumnezeu.”

Luați prima dată Cuvântul lui Dumnezeu. Dar, atunci, ei o să vă arunce afară din organizație, dacă doresc. Lăsați-i, dacă au plăcere, să vă întoarcă spatele. Dar voi procedați după Cuvântul lui Dumnezeu, dacă vreți ca să vedeți minunile lui Dumnezeu!

Domnul Isus a spus: „Așa cum a fost pe vremea lui Noe și a lui Lot, în Sodoma, așa va fi și la venirea Fiului omului.”

Acel înger care s-a dus la Avraam și a coborât jos, Dumnezeu manifestat într-un trup omenesc, a întors spatele către cort. EL făcea ca și cum nu l-ar cunoaște pe Avraam și nu ar ști nimic despre el. EL, mai înainte, a schimbat numele lui Avram în Avraam. Dar Avraam, în acel moment, a știut precis cine este. Apoi citim în Geneza despre făgăduința pe care i-a dat-o, referitoare la nașterea lui Isaac. Însă Avraam a întrebat: „Cum voi cunoaște asta Domnul meu?” Atunci, Domnul a

întrebat unde este Sara, dar Sara a râs când a auzit despre această făgăduință. Dar Avraam a crezut Cuvântul și a procedat după Cuvânt, și a putut să vadă minunile lui Dumnezeu.

Când predicam aici, cu puțin timp în urmă, despre epocile bisericii, și făceam pe tablă un mic desen, și aici erau mai mulți oameni ca și astăzi, abia am terminat cu vorbirea, și a venit o lumină strălucitoare, jos, care se mișca spre înapoi și atârna pe acel perete. În acel timp, toți oamenii priveau acolo, atunci o umbră căuta să acopere acea lumină care arăta exact în felul acela cum a fost arătat și în acel desen.

Câți sunt aici, care au fost acolo când s-a întâmplat? Ridicați mâinile. Vedeți? Voi ați putut privi aceasta cu ochii voștri. Ce era aceasta?

În primul rând, noi credem Cuvântul lui Dumnezeu, apoi noi am primit Cuvântul lui Dumnezeu și apoi noi am văzut minunea lui Dumnezeu, care legitimează Cuvântul Lui ca adevărat.

Noi păstrăm ulei în lămpile noastre, lămpile sunt curățite și ard.

Lăsați luminile voastre să strălucească, așa ca oamenii să vadă faptele voastre bune, roadele voastre care proslăvesc pe Tatăl din cer. Și apoi dacă vom face așa și vom proceda după Cuvânt, atunci Îl vom întâlni pe El în văzduh. Acolo nu există nici o umbră a vreunei îndoieli. Dumnezeu să vă binecuvânteze.

Eu voi încheia acum, am putut abia o treime să aduc din mesaj. Dacă Domnul voiește, voi termina mesajul de altă dată.

Ați văzut, dacă Dumnezeu este cu noi, unde sunt minunile Lui?

Oh, Dumnezeule, lasă-ne ca să vedem și în anul viitor minunile Tale. Ajută-ne ca să petrecem un an în care inimile noastre să nu fie mulțumite într-o biserică confesională, cu o dogmă religioasă sau cu strângerea unei mâini.

Nu ne lăsa ca să fim mulțumiți, până simțim în inimile noastre puterea minunată a Duhului Sfânt, puterea aceea care scoate lumea din inimile noastre și ne formează pentru a fi adevărați creștini. Nu încercați să începeți din nou azi sau mâine, ci creșteți în El până când ați ajuns la chipul Lui, creșteți în sus spre El până când Îl întâlniți.

Aici mai este loc, da, aici mai este loc,

La izvor mai este loc pentru tine,

Aici mai este loc, da, aici mai este loc,
La izvor mai este loc pentru tine.
Să ne aplecăm capetele pentru rugăciune.

Tatăl nostru ceresc, cu sufletul smerit și cu duhul aplecat, mă rog ca Tu să iei aceste puține cuvinte, pe care le-am adus cu vocea răgușită, unește-le la un loc, eu nu pot să fac aceasta. Eu am vorbit despre acele lucruri care mi-au venit în minte. Pune Tu aceste cuvinte în inima fiecărui ascultător. Îngăduie ca ei să vadă aceasta și să creadă. Binecuvântează-ne în seara aceasta, Tată, ajută-ne să facem ceea ce spune Cuvântul Tău, Doamne, binecuvântează pe acești frați. Eu mă rog ca Tu să îi ungi cu Duhul Sfânt, așa ca puterea Ta să cadă în această clădire.

Adu păcătoșii la altar, plângând, și să găsească calea spre Golgota. Îngăduie ca bolnavii să fie vindecași, să se facă semne și minuni, ca noi să vedem puterea Dumnezeului Celui viu, care face minuni. Tată, noi Te rugăm aceasta în Numele Domnului Isus Hristos. Amin.

Slavă Domnului Isus. Îl iubiși voi pe El?

Dacă Dumnezeu este cu noi, atunci lăsați-ne ca să vedem semnele Lui.

Unde este astăzi semnul lui Mesia, care este Același ieri și azi și în veci? Unde este El? De ce organizație aparține El? La ce organizație putem ca să mergem pentru a găsi semnul lui Mesia? În care casă putem ca să intrăm pentru a găsi acest semn?

Gândiți-vă odată la aceasta!

Oh, Isus va veni în curând!

Truda noastră se va sfârși atunci.

Oh, cum ar fi aceasta,

Dacă Domnul nostru ar veni în clipa aceasta

La cei care sunt liberi de păcat?

Oh, v-ar aduce aceasta bucurie

Sau îngrijorare și adâncă disperare?

Când Domnul nostru vine în slavă,

Atunci Îl vom întâmpina pe El în văzduh.